

90 ГОДИНИ СЪЮЗ НА СЛЕПИТЕ В БЪЛГАРИЯ На многая лета!

Седми ноември беше денят, в който посветените на деветдесетгодишния юбилей на Съюза на слепите в България мероприятия достигнаха своя кулминационен момент. Проявите от този ден бяха предшествани от много спортни и културни инициативи, които се организираха през цялата година. Заключителните събития протекоха в сградата на Младежки театър "Николай Бинев" в София. Във фойето на театъра беше подредена красива изложба от предмети с художествена стойност, произведени от хора със зрителни увреждания. За хората, които не са отблизо запознати с възможностите на незрящите творци, изложбата имаше неотразим ефект. Незрящи жени представиха своите изработени на една и две куки плетива, които могат спокойно да се конкурират със скъпите, качествени и атрактивни облекла, присъстващи на витрините на много модни бутици.

Това, разбира се, не беше всичко. На изложбата бяха показани и произведения от макраме, а особено впечатление предизвикваха изработените от деца с множество увреждания - ученици във варненското училище за деца с нарушено зрение, изделия от керамика. Имаше също така авторски картини, стъклописи и естествено мебели и кошници, изплетени от ракиа.

Уместно ще бъде да отбележа, че както организирането на изложбата, така и представеният след това тържествен концерт бяха финансирани със средства, които ССБ получи от Агенцията за хората с увреждания по два специално разработени проекта.

Гости на изложбата и тържествения концерт бяха депутати от различни парламентарни групи, представители на министерствата на културата и на образованието, представители на Софийска голяма община, посланици на различни страни. Сред уважаемите гости бяха и представителите на 22 национално представителни организации на и за хора с увреждания и много приятели на незрящите хора от страната.

По време на тържествения концерт бяха огласени получените поздравителни адреси от президента на Република България г-н Георги Първанов, от министър-председателя г-н Бойко Борисов, от министъра на труда и социалната политика г-н Тотю Младенов и от Комисията по труда и социалната политика към Народното събрание. Имаше и много поздравления от партньорски и сродни организации.

По време на концерта на зрителите беше представена мултимедийна продукция със съпътстващ текст, от който те можеха изцяло да се запознаят с историята на нашия съюз от неговото създаване до днес - как и кога са се създали предприятията ни, какво са започнали да работят незрящите и как постепенно се стига до книгите на дискове и компютърната ни грамотност.

В своето слово председателят на Съюза на слепите в България г-н Долапчиев увери присъстващите, че ръководството на съюза няма да престане да се бори и да отстоява правата на незрящите хора в страната ни. Хората със зрителни увреждания са равноправни членове на обществото и трябва да имат своето достойно място в него, да имат равен достъп до достиженията на съвременната култура и облекчен достъп до пазара на труда, за да могат да се чувстват равностойни граждани на България. За достигането на тези цели е необходимо и държавата да поеме своите ангажменти към тази част от обществото.

В тържествения концерт участваха изпълнители, заели първи места на фестивала на художествената самодейност, проведен в чест на деветдесетгодишния юбилей. Като специални гости на концерта взеха участие оперната певица Кристина Александрова и много популярният поп изпълнител Орхан Мурад. Разбира се, както се полага на всеки юбилей, Съюзът на слепите в България получи и много подаръци по случай деветдесетгодишния си рожден ден. На председателя на ССБ бяха връчени почетните медали на Националното читалище на слепите "Луи Брайл 1928" и на Националната асоциация на сляпо-глухите в България.

За необятните таланти на незрящите винаги ще напомня картината, която беше изработена и подарена на Съюза на слепите от учениците от училището за деца с нарушено зрение във Варна.

По случай деветдесетгодишнината от създаването на ССБ със специални плакети бяха удостоени 95

активни членове на съюза, партньорски организации и изявени личности, за които делото на незрящите винаги е било приоритет в тяхната дейност. Със специални юбилейни грамоти бяха наградени още 1100 човека.

Както подобава на такъв празник, имаше и още много подаръци, цветя и приветствени слова, защото деветдесет години е наистина една твърде почтена възраст.

Иска ми се да вярвам, че поводите за гордост от работата на Съюза на слепите в България ще се явяват все по-често и основанията за поздравления ще възникват не само по случай поредния рожден ден на нашата организация.

Димитрина МИХАЙЛОВА

Приветствено слово на председателя на ССБ по случай 90-годишния юбилей на организацията

Уважаеми госпожи и господа народни представители,

Уважаеми представители на Министерство на труда и социалната политика, на Министерство на образованието и науката, Министерство на културата и Министерство на физическото възпитание и спорта,

Уважаеми представители на Столична община,

Ваши превъзходителства,

Уважаеми представители на национално представителните организации за и на хора с увреждания,

Скъпи членове, служители и приятели на ССБ,

Госпожи и господа,

Ръководството на Съюза на слепите в България и лично аз Ви благодарим, че приехте поканата ни да бъдем заедно на големия за нас юбилеен празник. Изразяваме нашата благодарност и на Агенцията за хората с увреждания, която подкрепи проекта ни за организиране на настоящия тържествен концерт. Деветдесет години са време на много надежди и големи усилия за себеутвърждаване. Те са време на борби за права и стремеж на слепите граждани за интеграция в обществото.

Деветдесет години, ползвайки натрупания европейски опит, няколко поколения хора със зрителни увреждания изграждат и развиват Съюза на слепите в България, превръщайки го в неправителствена организация с голям национален и международен авторитет.

Днес ние се обръщаме с голяма почит и уважение към нашето минало. То ни зарежда с много сили и енергия, за да посрещаме новите предизвикателства по дългия път на надеждата за по-достоеен живот. Кръглите годишнини са обикновено повод за равносметка на извървения път. На везните поставяме нашите постижения, но и кризисните моменти, анализираме проблемите и перспективите за развитие на организацията.

Когато разлистваме 90-годишната ни история, ще забележим, че много повече са страниците, отразяващи нашите успехи и сбъднати мечти. Те са в резултат на смелостта, усилията и труда на хиляди членове, служители и приятели на сдружението ни. Те допринесоха с делата си да бъдем днес това, което сме - можещи, знаещи, уверени в силите си, изпълнени с оптимизъм за бъдещето. На всички деятели, които безрезервно отдадоха силите си за развитието на Съюза на слепите в България, ние изразяваме нашата огромна почит и благодарност.

Деветдесет години са солидна възраст за всяко гражданско обединение.

Организираното движение на слепите в България не е планина, то няма своите Монблан и Еверест, но ние имаме нашия деветдесетгодишен дълъг път през устоите на времето и по стръмните пътеки към върховете, осветени от постиженията ни.

Когато погледнем назад през годините, ще видим, че Съюзът на слепите в България има основанийето

да се гордее с успехите си в областта на защитата на правата на хората без зрение, тяхната рехабилитация, професионалното обучение, трудовата заетост и социалните услуги.

Почти 80 години чрез брайловия печат, а по-късно и чрез говорещите книги и списания, нашата организация даде възможност на хиляди слепи да се докоснат до богатата съкровищница на човешкото познание. Няма да бъде справедливо, ако не отбележа и изключителните ни постижения в областта на културата и спорта.

В резултат на мащабните и дълбоки обществени промени през изминалите 20 години, социалният статус на хората с нарушено зрение драстично се промени. Те се озоваха на дъното на обществото, без перспектива за личностно развитие и с най-нисък жизнен стандарт. Все още обществото се отнася с недоверие към нашите възможности. То не познава нашите стремежи и голямата ни воля да се борим за по-достоеен живот. За да променим статуквото и днес Съюзът на слепите в България продължава да бъде в авангарда на национално представителните организации на и за хора с увреждания. Те се стремят чрез активен диалог с държавата да бъдат приложени в страната ни съвременните европейски социални модели и практики и да бъдат създадени условия за комплексна и пълноценна ресоциализация на хората с увреждания.

Днес ние не само празнуваме, но и задаваме много важни въпроси, на които само заедно с държавните институции можем и трябва да намерим нелеките отговори.

На депутатите ние искаме да кажем, че ще продължим да се борим за ратифицирането на Конвенцията за правата на хората с увреждания, приета от Организацията на обединените нации, и ще настояваме за изработване на национално законодателство, което да гарантира всеобхватното социално включване на хората без зрение.

На министрите ние искаме да кажем, че живеем в Европа, че хората с увреждания са продукт на социалната среда и че държавата е длъжна да ги подкрепя и създава условия за извеждането им от тежката социална изолация.

Ние не молим за съжаление и милост. Ние настояваме за реализиране на правата ни, записани в Конституцията на Република България. Не е допустимо в началото на XXI век, в държава-членка на Европейския съюз, инвалидността да бъде символ на безпътица и мизерно съществуване.

Ние ще продължим да настояваме пред правителството за провеждане на политика, гарантираща достъпно образование, качествено здравеопазване, достъпна архитектурна, транспортна и комуникационна среда. Ние ще изискаме създаването на условия за устойчива трудова заетост, развитие на широка мрежа от социални услуги и предоставяне на съвременни помощни технически средства. Ние искаме да бъде зачитано нашето достойнство. Ние искаме в нелекото ни ежедневие да не се сблъскваме постоянно с различни форми на дискриминация. Ние ще искаме от държавните институции всички важни решения за хората с увреждания да бъдат вземани само с наше участие. Деветдесет години, измерени с вековете на историята, са само един нищожен миг, но за нас, за слепите граждани в България, те са цяла вселена. Вселена, в която има и мрак, но и много светлина, която разпръсква мрака.

Преди 90 години малобройна група ентузиаста, дълбоко вярващи, че обединени могат да променят света, да го направят по-добър и по-справедлив, запалиха голямата светлина на надеждата, създавайки Съюза на слепите в България. И днес ние пазим тази светлина, за да я предадем на идните поколения, за да може нашата организация да продължи да бъде силен и авторитетен защитник на правата на хората без зрение и да допринася за тяхната интеграция в обществото.

Васил ДОЛАПЧИЕВ,
председател на
Съюза на слепите в България

Поздравителни адреси

ДО
УЧАСТНИЦИТЕ И ГОСТИТЕ
В ТЪРЖЕСТВЕННОТО ЧЕСТВАНЕ
НА 90-АТА ГОДИШНИНА НА
СЪЮЗА НА СЛЕПИТЕ В БЪЛГАРИЯ

**Уважаеми господин Долапчиев,
Уважаеми госпожи и господа,**

По повод 90-ата годишнина на Съюза на слепите в България поднасям най-сърдечни поздравления към всички хора с увредено зрение и изразявам дълбоки почитания към делото на поколения родолюбиви българи, градили и отстоявали авторитета и достойнството на организацията на слепите в нашата страна.

През тези девет десетилетия Съюзът на слепите не само защитава интересите на хората с тежко нарушено зрение, но си е извоювал и защитил мястото на техен обичан социален и духовен център. Впечатлен съм от усилията, които Дружеството на българските слепи, Общият съюз на слепите и днешният Съюз на слепите в България полагат през изминалите десетилетия за социалната защита и за интеграцията на хората с тежки зрителни увреждания в обществото, за приобщаването им в областта на културата, образованието, науката, бизнеса, спорта и в редица други сфери на обществения живот. Нека днешното тържество да ни изпълни с удовлетворение от постигнатото от вашия съюз, да ни вдъхне упование и вяра в по-доброто утре за всички нас, за просперитета на нашия общ дом - Република България.

Желая на всички отлично здраве, достоен живот и нека да се сбъдне всичко онова прекрасно, което "виждат" умът и сърцето!

Честит юбилеен празник, скъпи приятели!

7 ноември 2011 г.

ГЕОРГИ ПЪРВАНОВ
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

Фестивал, фестивал!!!

Отново заедно след продължително прекъсване

По случай 90-годишния юбилей на ССБ, след дългогодишно прекъсване, незрящите изпълнители на художествено творчество от цялата страна се събраха на 10 и 11 октомври в софийския квартал Лозен, за да покажат таланта си, обединени от желанието да доставят удоволствие на публиката, както и

самите те да се позабавляват и да се срещнат със стари приятели.

Въпреки че залата, където протече фестивалът, не съответстваше на понятието "фестивална зала", на импровизирания подиум невиждащите изпълнители в продължение на ден и половина даваха всичко от себе си и успяха да създадат истинска фестивална атмосфера.

Бяха представени над 180 изпълнители – певци, инструменталисти, танцьори и рецитатори от всички регионални организации на ССБ, с изключение на РСО Благоевград, което бе твърде учудващо, тъй като югозападният ни регион се слави с прословутите си народни песни, винаги звучащи на всеки празник.

Мероприятието бе финансирано от програма "Култура" към Столична община с близо 26 000 лв.

И въпреки че имаше разочарование сред част от присъстващите поради импровизираната обстановка, фестивалът протече на едно твърде добро ниво, а най-добрите изпълнители си проличаха, защото истинският талант обикновено не е в пряка зависимост от мястото, където се проявява.

Журито бе от двама музиканти, които от години работят в екип – Петър Матов, понастоящем диригент на хора на слепите "Академик Петко Стайнов", и Елка Андреева.

Едни след други редуваха изпълненията си невиждащите по региони. Естествено бе някои да са по-добри, а други малко по-малко добри в изпълненията си.

Фестивалът започна с представянето на вокална група "Пей сърце" от РСО Плевен. Непосредствено след тях пред публиката излезе групата за художествено слово от ТСО Харманли към РСО Стара Загора, която изпълни рецитал по стихове на незрящи поети на фона на "Лунната соната".

Изпълненията на старозагорци продължиха с фолклорна група "Хасковски бисери", както и индивидуалните изпълнения на Роска Колева и Кичка Танева, която освен като народна певица се прояви и като талантлива актриса с хумористичното си изпълнение по мотиви от Чудомир. След нея Маргарита Янакиева изпя две народни песни, а групата за стари градски песни "Романтика" потопи слушателите в света на старите шлагери.

Регионална съюзна организация Силистра бе представена от фолклорните изпълнения на Райна Христова и Мария Бочева, едно от които бе в дует.

След представянето на РСО Сливен, чиято програма включваше изпълнението на Теодор Бояджиев, който разнообрази присъстващите със съвременна руска песен на група "Любе", и фолклорното изпълнение на Митко Димитров в съпровод на Петко Петков, на импровизираната сцена излязоха музикантите от РСО Русе, които изпълниха народна музика, стари градски песни, стихотворение, както и една шлагерна руска песен.

От доста години бургазлийката Валентина Димитрова е позната сред незрящите като изпълнителка на екзотични индийски танци. И на този фестивал тя танцува за всички, като изключително впечатляващи бяха сценичните ѝ костюми. Като единствена представителка от своя регион Валя изпълни два танца, разделени от други изпълнения. Първият от тях бе "Танц на лилиите" - типичен индийски танц с подобаващ музикален съпровод.

Представянето на РСО Шумен започна с песента "Въпреки всичко живея" на небезизвестния шуменски бард Тодор Андонов под собствен акомпанимент на китара.

Останалите, далеч по-млади и неопитни, шуменски изпълнители бяха явно много притеснени, но затова пък получиха пълна поддръжка от публиката, която ги аплодира и пя заедно с тях.

Както се очакваше, смолянци потопиха слушателите в чистите и просторни дълбини на автентичната родопска песен, като разбира се прозвуча и емблематичната "Руфинка" в изпълнение на Емилия Николова. Тук е мястото да отбележа, че и председателката на РСО Смолян Теменужка Миткова притежава изключително мощен глас на родопчанка и участва в групата за автентичен родопски фолклор. Също толкова мощен и впечатляващ е и гласът на Кирчо Родопски, който изпълни залата с песните на Родопите.

Първият фестивален ден завърши с чудесните гласове на изпълнителите от РСО Дряново. От години дамска вокална група "Росна китка" се е утвърдила като един от най-добрите ни самодейни състави, благодарение на непрекъснатите репетиции и желанието, с което работят за обновяването на своя репертоар. Благодарение на постигнатия пълен синхрон, ясната дикция и почти професионалното си изпълнение, групата бе може би най-силно аплодираната през първия ден от фестивала. Не по-малко силни бяха фолклорните изпълнения на дуетите Лили Гучкова и Кера Пелева, както и на Лили Гучкова и Мария Димова.

Дамска вокална група "Перуника" допълни отличното представяне на РСО Дряново, защото тяхното изпълнение по звучене можеше да се оприличи единствено на изпълнението на професионален женски фолклорен ансамбъл.

Дряновската програма бе обогатена и със стари градски песни, изпълнени от вокална група "Орхидея" с художествен ръководител Даниела Асенова.

Неусетно дойде и вторият фестивален ден, когато пред публиката се изправи образно казано "тежката артилерия" – изпълнителите на художествено творчество от РСО Варна. Те откриха програмата си с изпълненията на женски народен хор за обработен фолклор с художествен ръководител Теодора Манева. На фона на повечето фолклорни изпълнения на фестивала тяхното бе с няколко нива нагоре, което впрочем е естествено, тъй като Теодора Манева е професионален диригент.

Непосредствено след тях варненци показаха и другия си силен състав – оркестъра за народна музика "Спектър" с ръководител Николай Докторов. Варненската програма продължи с индивидуални фолклорни изпълнения на Михаил Ганков и Петър Дечев, а Елена Николаева изпя българския евъргрийн "Неразделни" – песента, обичана от всички поколения българи.

На прилично ниво бе представянето на Надежда Стойнова, която изпя песента "Добрата дума", а Елена Николаева в дует с Недялка Митева изпълниха песента "Спомени в нощта".

Публиката имаше удоволствието да чуе и песните на вокална група за популярни градски песни "Еделвайс" с художествен ръководител Недялка Митева, както и да се наслади на артистичното изпълнение на групата за художествено слово "Зари", която представи рецитала "Скалата" по стихове на Добри Жотев.

Програмата на РСО Варна приключи с литературно-музикална композиция в изпълнение на Веселина Стоилова по нейни собствени стихове, с поетичното наименование "Нощ над морето".

Ето че дойде и редът на програмата на домакините от РСО София. Само че я откриха не точно софиянци, а перничани с изпълнения на групата за автентичен фолклор на песни от шопско и граовско.

Трябва да се отбележи, че жените от Перник постигнаха едно твърде добро представяне. Вярно че нивото им бе самодейно, но пък песните бяха много интересни, колоритни и характерни за региона. След тях истинско удоволствие и добро настроение в залата внесоха жените от вокална група "Люлин" с художествен ръководител Райна Митина. Те повдигнаха градуса с четирите си изпълнения на стари градски шлагерни песни, солистки на две от които бяха Райна Митина и Ирина Захариева.

Като сравнително нов дамски състав вокална група "Люлин" започна творческия си път с един, може да се каже, твърде банален и безцветен репертоар, но за почти десетте години от съществуването си момичетата съумяха да балансират гласовете си и значително да обогатят репертоара на групата. На юбилейния фестивал вокална група "Люлин" сякаш показа истинските си възможности, предизвиквайки спонтанните бурни аплодисменти на публиката, а изключително артистичното и атрактивно соло на Ирина Захариева почти "взриви" залата.

Не по-малък ефект предизвика и дамската вокална група към РСО София с ръководител Георги Холянов. Тази група са порасналите "Усмивки", преминали и през възрастта на "Тийнс". Същите тези млади момичета сега се явиха на съюзен фестивал и успяха да постигнат обичайния ефект, който съпътства всяко тяхно изпълнение през годините. Сега съставът на групата се е обогатил с нови гласове, но добре познатите ни солистки Ваня Димитрова и особено нейната съфамилничка Катрин продължават да бъдат все така на върха.

Изпълнението на Катрин Димитрова на песен на Лара Фабиан, което не звучи за пръв път по различните сцени, бе наистина виртуозно и с право се нареди между най-добрите на фестивала.

След програмата на софиянци изпълнителите от РСО Кърджали отново ни пренесоха в света на народната музика с представянето на фолклорна група "Родопи".

Интересни и ефектни бяха изпълненията на Селиме, която изпя популярна песен, част от нея на турски език, и на Недялка Камбурова, която пък показа буфосинхронно изпълнение на песента "Майчице свята".

Дойде редът и на една от най-силните в художествената самодейност организации – РСО Пловдив, която през годините е дала много добри певци, инструменталисти, поети и спортисти. Тук в Лозен те откриха програмата си с изпълнения на небезизвестния смесен състав "Тракийски цвят", който, както винаги и навсякъде, отново защити името си. Превъзходно се представиха и индивидуалните изпълнители на народни песни Ася Бурова, Марин Маринов, Парашкева Емилова, Милка Дечева.

Естествено тук беше и дует "Настроение", както и Мария Вълчева, която изпълни шеговитата песен "За тринайсетото число".

Преди половин година в Пловдив е сформирана група от четири човека, наречена "Формация Пловдив". Те изпълниха песента "Вместо сбогом", по стихове на Величка Кърпарова.

Последна от пловдивчани на сцената излезе Даниела Денчева, която изпя песента "Незабравим" на Нат Кинг Кол, като пожела на всички да бъдат незабравими за някого.

Мъжката фолклорна група от РСО Кюстендил изпълни кратка програмка от много добре подбрани и мелодични народни песни, при много добре звучащ музикален съпровод, а Огнян Филипов се представи като индивидуален фолклорен изпълнител.

И на самия финал на фестивалната програма на сцената отново излязоха музикантите от София – вокално-инструментална група "Весели момчета", които с изпълненията си на съвременна българска музика докараха настроението в залата до точката на кипене.

Поради това че журито номинира доста от участниците във фестивала, а и поради времевите ограничения, бе решено в галаконцерта да вземат участие само класираните на първите места в различните категории.

В категория "Художествено слово" на първо място за групи бе класирана варненската група за художествено слово "Зари".

На второ място се класира групата за художествено слово при ТСО Харманли.

При индивидуалните изпълнения в същата категория журито присъди третото място на Панайот Димитров от Русе, второто зае Кичка Танева от РСО Стара Загора, а на първо място бе класирана Веселина Стоилова от Варна.

В категория "Стари градски песни" при индивидуалните изпълнители второ място получи варненският дует Недялка Митева и Елена Николаева. Първо място спечели Елена Николаева.

При групите на трето място се класира вокалната група при РСО Русе, второто място получиха групата за стари градски песни "Романтика" от Стара Загора и вокална група "Орхидея" от Дряново.

Двете първи места бяха присъдени на софийската вокална група "Люлин" и на група "Еделвайс" от Варна.

В категория "Естрада" третите места за индивидуални изпълнители бяха присъдени на Правда Минчева и Петранка Димитрова от Русе, както и на Мария Вълчева от Пловдив. На второ място се класира Тодор Андонов от Шумен.

Безапелационно, при индивидуалните изпълнители първите места бяха присъдени на Даниела Денчева от Пловдив и на Катрин Димитрова.

При класирането на групите трето място спечели "Формация Пловдив", второ място не бе присъдено, а лауреати на първата награда станаха "Веселите момчета" от София, заедно с дамската вокална група с ръководител Георги Холянов.

Специалните награди на журито спечелиха Недялка Камбурова и Борис Петров от Кърджали, Валентина Димитрова от Бургас, както и отлично представилите се Иван Жеков и Янко Янков от Русе за майсторско изпълнение на гъдулка, и Марин Маринов за изпълнение на тамбура.

Специална награда бе присъдена и на оркестър "Спектър" от Варна с художествен ръководител Николай Докторов.

За цялостно представяне на регион наградата на журито бе присъдена на РСО Варна.

В категорията "Фолклор" за индивидуални изпълнения трети се класираха дуетът на Лили Гучкова и Кера Пелева от Дряново, Петър Дечев от Варна, както и Панайот Димитров от Русе. Втори станаха Михаил Ганков от Варна, Ася Бурова от Пловдив и Негрита Стоилова от Перник. Първите места заеха Милка Дечева и Марин Маринов от Пловдив, както и Кирчо Родопски от Смолян.

При групите на трето място се класираха групата за автентичен родопски фолклор при РСО Смолян и фолклорна група "Хасковски бисери" от РСО Стара Загора.

Втори станаха изпълнителите от фолклорна група "Родопи" към РСО Кърджали, мъжката фолклорна група от РСО Кюстендил и дамска вокална група "Росна китка" от РСО Дряново.

С първа награда бяха отличени женският хор за обработен фолклор от Варна с ръководител Теодора Манева и фолклорна група "Тракийски цвят" от Пловдив.

Всички лауреати взеха участие в тържествения галаконцерт, с който фестивалът приключи.

Въпреки нетрадиционната за един фестивал обстановка, въпреки студеното време и импровизираната

сцена и озвучаване, двата фестивални дни преминаха като един миг - с много песни и свирня дори в свободното време. Отличното настроение на всички доказва, че по-голямата част от участниците бяха дошли тук с огромно желание да се изият, да се повеселят и да се срещнат с приятели от цяла България, обединени от стремежа си към изкуството.

Както на всяка проява от такъв характер, нормално беше да има и по-добри, и по-малко добри изпълнители, но се виждаше, че всички участници се бяха подготвяли с огромно желание, вложиха много труд и старание в изпълненията си и всеки от тях изживяваше огромно удоволствие и вълнение от участието си на фестивала.

Кулминацията на доброто настроение настъпи по време на официалната вечеря, когато 3 оркестъра засвириха в синхрон. И ако участниците в този фестивал бяха настанени в една база, можете да си представите какво грандиозно и впечатляващо шоу би се получило с присъединяването едновременно на всички инструменталисти и певци.

Марина ПЕТКОВА

90 години заедно по трудния път към светлината

Уважаеми читатели, публикуваме есето на Веселина Стоилова, класирано на едно от двете втори места в организирания от Съюза на слепите в България конкурс.

Нека бъде светлина

...И Бог каза: Да бъде светлина!

И стана светлина.

И Бог видя, че светлината беше добро.

И Бог отдели светлината

от тъмнината.

И нарече светлината Ден,

а тъмнината – Нощ...

И оттогава, от Сътворението, хората знаят, че светлината е добро, светлината е живот, светлината е красота. Винаги светлината е била символ на светлото бъдеще. Тя дава храна чрез процеса на фотосинтеза. Тя дава топлина и енергия за живите. Светлината със своите отражения прави възможно да виждаме света цветен. Тя е връзката между материята и енергията.

И все пак има хора, които не виждат светлината. Как живеят те в тъмното? Не са ли твърде самотни и тъжни? Не е ли страшно да живееш в мрак, незащитен от лошите намерения и безпомощен към злото? Не са ли твърде крехки и уязвими тези хора без помощта на останалите?

Всъщност незрящите хора изобщо не изглеждат тъжни и нещастни. Те могат да вървят, да говорят, да чуват и да разбират. Обикновено, за разлика от другите хора с увреждания, тях не ги боли физически. Може би ги боли душата - за всички ония прекрасни неща, които остават скрити за слепите очи. Но дали душата на слепите не си създава алтернативни образи на красотата – представата за цвете, цвят, очите на детето, синевата на небето, безкрайността на морето? Те опознават света с върховете на пръстите си, те докосват любимите си хора с най-голямата нежност на вселената. И живеят въпреки

тъмнината.

Само че наистина в тъмното хората се чувстват сами и уплашени. По-добре се чувстват, когато са заедно. Най-напред ги събират заедно училищата за слепи. Там те общуват помежду си и се развиват в науката. След училище те продължават да искат да бъдат заедно, вече осъзнали силата на общността. И тогава започват да възникват техните организации.

Така през 1921 година се ражда Съюзът на слепите в България. Преминал през различни имена и етапи, той живее вече 90 години, защото незрящите хора имат нужда да не са сами в този труден живот. Колкото и да им се струва на някои, че Съюзът на слепите вече не им дава нищо и не им е необходим, това не е вярно. Колкото и да се говори за интеграция и да се опитваме да я постигнем, съюзните организации са мястото, където слепите се чувстват у дома си. Дори и най-големите привърженици на интеграцията ще го признаят. Защото какво бихме правили без нашите списания и книги на брайл и на аудиовариант? Как бихме могли да развиваме нашите творчески способности? Защо предпочитаме да почиваме в нашите рехабилитационни бази? И най-важното - кой би защитил нашите права, ако не нашата съсловна организация? Тя е за нас и партия, и синдикат, и изповедник, и семейство, и дом...

През всичките 90 години все търсим светлината. А тя е в нас - в душите и сърцата. А тези от нас, които подаряват сърцата си на другите, остават в спомените и в историята. Като сърцето на Данко. Той извел хората от гората, като извадил сърцето си и им светил с него. А когато те видели светлината на изхода, забравили Данко и го оставили в гората. А сърцето му продължило да свети и до днес, и да пръска искри.

За щастие винаги има такива хора със светещи сърца. Те ни водят по трудния път към светлината. Нека да извървим този път заедно, за да няма самотни и забравени и в душите на всички да има светлина!

*Нека бъде светлина,
нека има цветя,
нека бъде любовта,
нека има деца!...*

Веселина СТОИЛОВА

Клуб "Витоша" на 10 години

На 15 октомври 2011 Спортен клуб за интеграция "Витоша" отбеляза своята десетгодишнина. Безспорно този период е достатъчно дълъг за една неправителствена организация, още повече когато говорим за спортен клуб. За това десетилетие много неща се случиха в областта на спорта сред зрително затруднените хора у нас. Беше възроден единственият параолимпийски спорт, който се практикува в страната – голбалът. Националният отбор по голбал успя да възвърне много от загубените позиции. Най-големите му постижения безспорно са участията на Европейските първенства в група Ц през 2007 година в Турция - IV място, през 2009 г. в Португалия - III място, и участието му в група Б през 2010 г. в Дания - VII място.

Неизменно гръбнакът на българския национален отбор произлизаше от средите на студентския клуб. През 2003 г., когато за пръв път от много години се сформира национален отбор по голбал и участва на световните игри за зрително затруднени в Канада, тогавашните млади голбалисти видяха колко много

родният голбал е изостанал. Започнаха сериозно да се готвят, за да се стигне до настоящия момент, когато спокойно може да се каже, че националите ни са над средното европейско равнище в този вид спорт, а отборът на "Витоша" е един от най-добрите в югоизточна Европа. Разбира се голбалът не беше единственият спорт, с който студентите от София се задоволяваха. Шахматът, традиционно популярен сред незрящите, също имаше сериозни позиции и неведнъж клубни шахматисти са участвали на турнири в страната и чужбина. През 2009 г. палитрата от спортове се разшири и се проведе за пръв път турнири по спортна табла, "Не се сърди, човече", сантасе. Най-голям фурор предизвикаха спортовете, въведени у нас от клуб "Витоша" в края на 2010 – шоудаун и стрелба с лък за незрящи. По всички видове спорт са преведени или утвърдени правила, които са достъпни на клубната интернет страница – www.vitoshabg.com. От сайта всеки, който се интересува от спорта сред незрящите, може да изтегли свободно както правилниците, така също и друга полезна информация. На страницата се помещават и двете книги, които са посветени на историята на клуба. Първата обхваща периода от създаването му до края на 2007 г. и е издадена по повод 120 години Софийски университет "Св. Климент Охридски", а втората книга обхваща периода 2008-2010 г. и е посветена на 10-годишнината на "Витоша". На юбилея, който се състоя на 15 октомври 2011 г. в клуб-ресторант "Яйцето" в Софийския университет, бяха наградени най-заслужилите спомоществователи за това десетилетие. Сред отличените бяха министърът на физическото възпитание и спорта Свилен Нейков, председателят на Съюза на слепите в България Васил Долапчиев, председателят на Районната организация към ССБ в София Асен Алтънов, председателят на Българската параолимпийска асоциация Илия Лалов, ректорът на СУ "Св. Климент Охридски" проф. Иван Илчев, директорът на Поделение "Социално-битово обслужване" към СУ "Св. Климент Охридски" Петко Горанов, директорът на Департамента по спорт към СУ доц. Анжелина Янева, доц. Емил Прокопов от СУ, Людмил Симов от СУ, Антон Хиджов от СУ, собственикът на сладкарници "Неделя" Радослава Минчева, кметът на район "Студентски" Димитър Дилчев, председателят на Национално читалище на слепите "Луи Брайл 1928" Спас Карафезов, председателят на Националната потребителна кооперация на слепите в България Михаил Кърлин, директорът на 55-о СОУ "Петко Каравелов" Радост Петкова и много други. Всички членове, доброволци и приятели получиха паметни медали, посветени на десетгодишнината. След официалната част започна и щур купон, в който взеха активно участие всички, които уважиха юбилея. Сияна Пенчева изпълни няколко песни, които бяха бурно аплодирани, а танцьорите на клуб "Витоша" представиха уменията си по салса. Поетът Георги Чернев представи пред гостите свои стихове. Имаше викторина, чиито въпроси бяха свързани главно с историята на клуба и спортовете, застъпени в него. Също така се проведе и празнична томбола с много награди. Рожденият ден беше използван от ръководството на клуба да награди с медали призьорите от вътрешните турнири по различните видове спорт за настоящата година – шахмат, спортна табла, "Не се сърди човече", сантасе, шоудаун – мъже и жени. Последните часове на купона преминаха в бурни танци и хора, в които членовете и приятелите на клуб "Витоша" вземаха постоянно и неуморно участие.

Едно десетилетие е достатъчно дълъг срок да се направи равностметка за свършеното и за това, което не можа да се постигне. Едно е ясно – чака ни много работа занаяпред, ако искаме спортът сред зрително затруднените хора да бъде систематизиран и регулярен, а не хаотичен.

В заключение може да се каже, че през последното десетилетие спортът сред незрящите се изкачи с едно, а дори и с повече стъпала нагоре. Както голбалът, така и останалите спортове се радват на по-широка популярност и подкрепа. С увереност може да се заяви, че проектът "Витоша" вече не е само явление, породено от труда на група ентузиаста, а набра скорост и лавинообразно се трансформира в идея, която ще продължи да живее и да се развива независимо от съдбата на юридическото лице, чиято 10-годишнина бе отбелязана през 2011 г. Добре е известно, че всичко е преходно, но идеите са по-устойчиви от всичко останало, затова нека да бъдем радостни, че една идея се появи преди 10 години и нейното бъдеще не подлежи на съмнение.

д-р Иван ЯНЕВ

Три юбилея в Хисаря

Денят е втори ноември, а слънцето, макар и вече ниско над земята, продължава да се усмихва ласкаво и приветливо. Просто още един чудесен есенен ден, предразполагащ към добри дела и хубави преживявания.

Пред пенсионерския клуб в известния курортен център Хисаря е оживено. Събират се участниците в поредното редовно годишно отчетно събрание на териториалната съюзна организация на хората с нарушено зрение, обхващаща общините Хисаря и Калояново. Това е предпоследното събрание в рамките на РСО Пловдив за 2011 г.

С пристигането на представителите на ръководството на Пловдивската регионална организация Велик Атанасов – председател на РСО, и Костадин Дечев – председател на РКС, събранието стартира.

Откривайки го, председателката на ТСО Елена Василева помоли, преди да започне деловата работа, с едноминутно мълчание да бъде почетена паметта на починалите през отчетния период 16 съюзни членове. След избора на преброител, водещ събранието, протоколчик и комисия по програмата, бе гласуван и дневният ред.

Както на всички други събрания, във връзка с 90-годишния юбилей на нашия съюз, първа точка от дневния ред беше кратка историческа информация за основаването и развитието през годините на ССБ, прочетена от сътрудничката на РСО Ани Караиванова. Хората бяха впечатлени и изключително доволни да научат нещо повече за миналото на Съюза и на своята местна организация, извървяла до настоящата година нелек 30-годишен път.

С искрено задоволство присъстващите посрещнаха и награждаването на Е. Василева по случай 80-годишния ѝ юбилей със златна съюзна значка, връчена и от председателя на РСО. С топлота, уважение и обич съюзните членове изказваха своите поздравления към нея. След това на активисти от ТСО Хисаря бяха раздадени юбилейни грамоти за приноса им за развитието на съюзната дейност.

Отчетният доклад на УС не беше нито много кратък, нито многословен и даваше възможност изцяло да се проследи дейността на една сплотена организация, микроклиматът в която се определя от взаимното уважение и солидарността. В изказванията си хората споделиха няколко основни тревоги – опасенията от оряване на и без това ниските социални преференции за хората с увреждания, все по-трудното намиране на спонсори за организацията и най-вече от застаряването на членския състав и липсата на младо попълнение, което да поеме щафетата в перспектива.

Председателите на РСО и РКС В. Атанасов и К. Дечев, както и Георги Генов – председател на сродна ТСО и член на РУС, отговориха на поставени въпроси и подчертаха нееднократно, че по-тясното взаимодействие с местните власти и с медиите е разковничето за това обществеността да бъде запозната отблизо с проблемите на хората с увреждания и тези проблеми да бъдат своевременно решавани.

Георги ГЕНОВ

Юбилейната година в морската столица

Отминава 90-ата юбилейна година на Съюза на слепите в България. На нея са посветени множество мероприятия в страната. Всички организации се стремят според възможностите си да организират изяви на своите членове. Искаме да споделим с вас какво сме направили и ние в това отношение. В този материал многократно ще срещнете думата "партньорство". Това не е случайно. Наистина дух на партньорство цари в сградата на Дома на културата във Варна между Регионалната съюзна организация, Центъра за социална рехабилитация и интеграция на хора със зрителни увреждания, управляван от фондация "Съпричастие", Спортен клуб за слепи "Успех" Варна, Сдружение "Прозорец към света" и Дружеството на сляпо-глухите.

Основно място в подкрепата за тези наши организации заемат Община Варна, Съюзът на слепите, Българската параолимпийска асоциация, федерация "Спорт за хора със зрителни увреждания", Национално читалище на слепите "Луи Брайл 1928" и др.

А хронологията на най-значимите изяви е такава:

Култура

Първи награди за изпълнителите от оркестъра за народна музика "Спектър" с художествен ръководител Николай Докторов, вокалната група за обработен фолклор с художествен ръководител Теодора Манева и индивидуалните изпълнители на празника на фолклорното изкуство "Като жива вода" в град Суворово.

Участие на Елена Николаева и Надежда Стойнова в Международния фестивал на есперантското слово и песен в Карлово.

Участие на оркестър "Спектър" в благотворителен концерт в подкрепа на Училище за деца с нарушено зрение "Професор Иван Шишманов" Варна, проведен в Младежкия дом във Варна и организиран от Варненския икономически университет.

Концерт на оркестъра в село Царевци по случай освещаването на църквата.

Отново призово класиране на групата за обработен фолклор на Петия национален преглед на многогласните хорове и групи за народно пеене в село Кортен, Новозагорско.

Рецитаторките от групата за художествено слово "Зари" с ръководител Недялка Иванова развълнуваха публиката и журито на международния фестивал "Утринна звезда" в курортен комплекс "Албена" и заеха призово място в класирането.

Следват традиционните концерти на нашите групи и индивидуални изпълнители на сцена "Раковина" в Морската градина, организирани от Община Варна. На 11 юли – самостоятелен концерт на вокалната група за градски и популярни песни "Еделвайс" с художествен ръководител Недялка Митева, на 23 август – самостоятелен концерт на народния оркестър и солистите му и на 6 септември - Деня на Съединението на България, участие и на трите ни групи.

Тези концерти са изключително вълнуващи, тъй като са на открито пред гражданите и гостите на Варна и са през курортния сезон. Те се превръщат в истински празници за изключително многобройната публика, която захваща буйни хора по време на изпълненията.

Фолклорен събор в местността "Света Марина", село Ботево, отново успешно представяне на групата за обработен фолклор и оркестъра - успех, повторен и на събора в село Иширково, Силистренско.

Надежда Стойнова участва в Националния фестивал за млади хора с увреждания "Надмощие на духа", организиран за пети пореден път от фондация "Старт" в град Девин.

Много оригинално и интересно бе участието на народния оркестър в предаването на Ути Бъчваров по Канал 1 на БНТ по случай Деня на белия бастун. На този ден посветихме и предаване по радио "Варна", с участието на ръководителите на музикалните състави и излъчване на записи на техни изпълнения.

Друго постижение на групите и индивидуалните изпълнители е участието в Националния фестивал на ССБ в София. Оркестърът, вокалната група "Еделвайс", групата за обработен фолклор, групата за художествено слово "Зари", Елена Николаева (изпълнителка на градски песни) и Веселина Стоилова (представила собствена поезия) завоюваха I място, поради което РСО Варна беше отличена като най-добрата в системата на ССБ за цялостния ѝ принос в развитието на художественото творчество сред незрящите хора.

Трите музикални групи имаха честта да участват и в тържеството по случай юбилея на Съюза на слепите в София, състояло се на 7 ноември.

Към тези изяви следва да добавим и участията ни в конкурса за бързо и правилно четене и писане на брайл и викторината по случай юбилея, които преминаха при изключителен интерес.

Спорт

Благодарение на партньорството между РСО и Спортен клуб за слепи "Успех" на 12 и 13 август проведохме регионални състезания по шахмат, с участието на отбори от Кюстендил, Дряново, Шумен, Сливен и Варна, и по спортен риболов на 4 септември с отбори от Кюстендил, Шумен, Сливен и 2 отбора от Варна.

С купата за I-во място се завърна мъжкият ни шахматен отбор от състезанието в Шипково, където добре се представиха и жените.

Много активно е участието на нашите спортисти и в регионалните състезания, организирани от другите клубове и организации – по шахмат в Шумен, Кюстендил и Силистра; по спортен риболов в София и Кюстендил; по спортна табла и канадска борба в София.

В партньорство между спортния клуб, Центъра за социална рехабилитация и интеграция на хора с увредено зрение и РСО е и ползването на фитнес залата, която безплатно всеки ден е на разположение на желаещите.

Организациите от Варна, занимаващи се с културна и спортна дейност за незрящи, са отворени към всички колеги от страната за съвместни мероприятия и взаимна помощ.

Петър ДЕЧЕВ

Велики Преслав

Организацията на слепите проведе юбилейно събрание

Териториалната организация на слепите във Велики Преслав отличи с юбилейни грамоти десет от най-активните си членове на проведеното отчетно събрание, посветено на 90-годишнината на Съюза на слепите в България.

След тържественото откриване председателката на шуменската регионална организация Любомирка Лазарова удостои с грамоти кметове и зам.-кметове от Велики Преслав, Върбица и Смядово, директорката на социалната дирекция Пламена Иванова и управители на фирми, спонсорирали хората със зрителни увреждания.

Тази година териториалната организация най-после ще се сдобие с клуб, чакан почти едно десетилетие. Големи заслуги за ремонта на порутеното помещение, предоставено от община Велики Преслав, има г-н Генко Изворски.

На своето годишно събрание организацията отбеляза осигуряването на клуба като изключително постижение, след като управителният съвет премина през какви ли не перипетии. Председателят Енчо Маринов и сътрудникът Радка Герова отчетоха и много участия в обществени мероприятия – представители на местната съюзна организация почистиха крайпътни чешми, боядисаха беседката в боровата гора и поеа шефството над къта за отдих пред владишката вила. В тези инициативи участваха хора с над 50 % увредено зрение и техни придружители. ТСО Велики Преслав разчита изключително много на спонсори, тъй като получава годишно 300 лв. от общината, а неведнъж кани за

консултации и специалисти във връзка със законови промени, социални добавки и други проблеми, свързани с транспорта и придружителите на инвалидите.

Повече от сто души от Велики Преслав, Върбица и Смядово членуват в териториалната организация на слепите и се събират заедно обикновено за годишното събрание, но сега празнуваха и юбилея на своята организация.

Росица СТАЙКОВА

Използван източник: вестник "Шуменска заря"

(със съкращения)

Добрич

Заслужена почивка

Есента е сезон, през който всяко домакинство се приготвя за зимата. Почиства помещенията, в които живее. Прибира реколтата от полето. От богатото разнообразие на плодове и зеленчуци приготвя компоти, конфитюри, прави туршии, пече пипер и т.н.

След упорития труд човек се нуждае от заслужена почивка. Председателката на ТСО Добрич Паунка Пеева организира група от 17 съюзни членове с техните придружители за почивка и лечение в Националния център "Свети Георги" град Поморие. Пътуването до град Поморие стана с микробус на станцията, което е много удобно, като се има предвид, че там могат да почиват инвалиди първа група и първа група с чужда помощ. Престоят е една седмица. Цената е 195 лева, като след представянето в Социално подпомагане на фактура за спане, храна и процедури за лечение сумите се възстановяват. На 25 октомври се настанихме в Националната станция "Свети Георги". Всеки ден след лечебните процедури излизахме на разходка край брега на морето и интересните места на града. Посетихме музея на солта, солните езера и мъжкия манастир "Свети Георги", който е основан от гръцки заселници през 7-и век. След нахлуването на турците той бил разрушен. В края на 17-и век тук се заселва турчинът Селим бей, който създава голямо феодално владение (чифлик). По преданието той боледувал от тежка неизлечима болест. Една нощ сънувал, че в двора, където живеел, има чудотворна вода. На сутринта, разкопавайки мястото, намират мраморен релеф на Свети Георги, който и до днес се пази в аязмото на манастира. На същото място започнала да извира вода, с която той пръв се излекувал. След това се покръстил с цялото си семейство. Като приел християнската вяра, построил и малък параклис. Така поставил началото на днешната света обител. След време овдовява, приема монашеството и става първия игумен на манастира. Подарява целия си чифлик от 3800 декара земя на обителта. През 1856 година се изгражда нов храм, като старият остава и до днес под неговия купол. В манастира се съхраняват много ценни образци на иконографското изкуство от 18-и век.

Групата ни успя да гласува за президент в една от избирателните секции на град Поморие, благодарение на това че госпожа Пеева влезе във връзка с местните власти и уреди този проблем.

Всяка вечер групата се събираше за фолклорна изява. Имаше четене на стихотворения от Паунка Пеева и Кръстинка Иванова, чества се Димитровден от Димитър Койчев и Димитринка Тодорова. Запомнящи се бяха и вицове на Янка Райнова.

Укрепили здравето си и доволни от преживяното, се завърнахме по домовете с желанието следващата година да се организираме за колективна почивка.

Паунка ПЕЕВА

Животът в стихове

На 31 октомври клуб "Детелина" отново покани членовете на териториалната организация на сляпо-глухите от град Добрич, за да отбележим Деня на будителя. Много хора откликнаха на поканата. Клубът едва побра всички дошли на мероприятиято.

Специален гост на скромното ни тържество бе председателят на сдружението на добричките поети и секретар на Народно читалище "Йордан Йовков" в нашия град Сашо Серафимов.

В началото изнесохме рецитал с творби на петима наши поети, членуващи в клуб "Вдъхновение" при Националната асоциация на сляпо-глухите в България. Стиховете, прозвучали на събирането, оформиха красив букет от нежни думи, насочени към съкровените моменти от ежедневието ни – майката, любимата, родината, неувяхващата вяра и воля на хората с увреждания.

Гостът ни остана очарован. Той изтъкна, че макар и да не сме професионалисти в стихоплетството, написаното от нас е красноречив призив за обич, а всяко нещо, направено по този начин, не може да не е хубаво и стойностно. Сашо Серафимов от своя страна ни прочете собствени стихове.

Гостът и всички поети получиха букет от хризантеми.

Тържеството завърши със скромна почерпка, със смях и закачки.

Разотидохме се духовно обогатени, окуражени от мисълта винаги да правим само добро, защото така се постига всичко.

Калинка КОВАЧЕВА

Верни на почитта към будителите

Неправителствена организация "ХобиСклуб" Добрич, вярна на своите и на добруджанските традиции, на 8 ноември – Архангеловден, събра почитателите на Йордан Йовков и неговото творчество, за да отбележат 131-ата годишнина от рождението му.

На срещата беше поканена г-жа Рада Въртунинска – известна писателка, краевед и изследовател на живота и творчеството на Йордан Йовков и Дора Габе - две имена в културната история на България, с които добруджанци се гордеят.

Г-жа Въртунинска говори вдъхновено за певица на Добруджа, за някои нейни открития, които привнасят нови детайли в творчеството на Йордан Йовков, като сближава драматургията на Йовков с "Ревизор" на Н. В. Гогол, както и сатирата на руския гений в романа "Мъртви души" с незавършения роман на Йовков "Приключенията на Гороломов". Накрая гостенката прочете свои стихове.

Атмосферата беше празнична, разговорите непринудени и сърдечни. На сбогуване г-жа Въртунинска каза: "Тук царува духовността. Тук при вас светлината е по-светла от утринна зора, а от очите и сърцата на хората струи обич, надежда и човеколюбие". Над 60 човека изпратиха гостенката с бурни аплодисменти.

Иван ТОДОРОВ

Отново заедно по двоен повод

На 14 октомври екипът на Центъра за социална рехабилитация и интеграция покани всички свои потребители, за да отбележим заедно Международния ден на белия бастун и годишнината от откриването на социалното заведение. Ние, членовете на териториалната организация на сляпо-глухите, също се включихме към инициативата.

На събирането присъства кметът на Община град Добрич Детелина Николова, зам.-кметът Камелия Койчева, началник отдел "Здравеопазване и социални дейности" Иванка Титова, директорът на Дирекция "Социално подпомагане" Магдалена Миткова и др.

В началото екипът на социалното заведение прие поздравления по повод рождения си ден от своите гости. Прочетен бе и поздравителен адрес от председателя на Националната асоциация на

сляпо-глухите в България Димитър Парапанов. В него се изтъкнаха постиженията на екипа във връзка с интеграцията на хората с увреждания.

За добрата атмосфера работещите в ЦСРИ бяха подготвили състезание по образец на известното "Минута е много". Регламентът бе следният: петима състезатели отговаряха на въпроси в три кръга от областите: същност и функции на белия бастун; предмети на тифлопедагогиката; живота и делото на Луи Брайл и Валентин Аюи.

Надпреварата бе оспорвана. Всички участници проявиха добра информираност и компетентност по време на представянето си. Първо място зае Светла Стоева, второ – Веселин Михайлов, а трето – Калинка Ковачева. Поощрителни награди за участие получиха също Елена Демирева и Тихомир Драганов. Символични подаръци имаше и за хора от публиката, които допълваха знанията на петимата състезатели.

Социалният педагог Кристина Димитрова напомни на всички присъстващи колко е необходимо да се ползва белият бастун. Със своята символна функция помощното средство показва на участниците в движението, че притежателят му е със зрително увреждане. Тя призова да не се срамуваме от него и че посредством употребата му ние ще се чувстваме по-уверени, а и можем да предотвратим пътно-транспортни произшествия, словесни пререкания с минувачи, шофьори и др.

Събирането приключи с почерпка, осигурена от любезните ни домакини.

Ние, ползвателите на социалните услуги, предлагани от Центъра за социална рехабилитация и интеграция, се радваме, че има подобно място, в което можем да придобием полезни за нас умения.

Социалните работници, педагозите и рехабилитаторите от социалното заведение винаги са се отзовавали с готовност при реализирането на нашите инициативи. Благодарни сме, че всеки, който желае, има къде да усвои релефно-точковата азбука, десетопръстната система за писане на машина, да научи начините за общуване посредством интернет и т.н. Хубаво е, че през последните тринадесет години разчитаме на приятелски подадената ръка на ръководството и екипа на социалното заведение!

Калинка КОВАЧЕВА

Кюстендил

Спортна табла

На 10 ноември Управителният съвет на СК "Пауталия спорт-2005" със съдействието на териториалната организация на слепите в Кюстендил организира отборно състезание по спортна табла по случай 13 ноември – Международния ден на слепите. Този ден се отбелязва от 1946 година като годишнина от рождението на френския педагог Валентин Аюи, положил основите на световното обучение на слепите, основал през 1784 г. в Париж първия в света интернат за слепи. Почетохме този ден с турнир по спортна табла с участието на 5 отбора от Кюстендил. Тимове имаха Основна организация на инвалидите в Кюстендил, Дом "Ильо войвода", пенсионерският клуб от улица "Христо Ботев" и два отбора на СК "Пауталия спорт- 2005".

Тези състезания създават възможност на хората в неравностойно положение да придобиват воля за борба и за победа, поне за малко да забравят за своите проблеми, да излязат от вкъщи и да се срещнат със своите съсъдбеници.

Спортната проява уважиха Милчо Порожанов - председател на контролния съвет на регионалната организация на слепите в Кюстендил, и председателят на териториалната организация Стефанка

Янкова.

Състезанието протече много оспорвано. Съдия беше председателят на СК "Пауталия спорт-2005" Кънка Витова. Първи се класира отборът на пенсионерския клуб от улица "Христо Ботев". Второ място зае тимът на Дом "Ильо войвода", а трети остана отборът на основната организация на инвалидите.

Гости при закриването на турнира бяха Борислав Лазаров - председател на РСО Кюстендил, и директорът на Дом „Ильо войвода” Анелия Велинова. Наградите бяха връчени от Кънка Витова и г-н Лазаров.

След връчването на наградите имаше скромен обяд за всички участници. В тази част от мероприятиято всеки сподели своите радости, проблеми и успехи. Тръгнахме си с приятното чувство за добре прекаран ден.

Кънка ВИТОВА

Търговище

Вести

Ние, хората от ТСО Търговище, можем да се похвалим с добра организационна дейност. Живеем задружно като едно семейство, заедно споделяме радостите и неволите си. Умеем и да се забавляваме. Провеждаме излети до близки местности из нашия район - като местността "Борово око", хижа "Младост" и други. Традиция стана да ходим в регионалната библиотека "Петър Стъпов" в града ни и да слушаме говорещи книги, дискове с подходяща музика и стихове. Дисковете са подарени на библиотеката ни от г-жа Тодорка Василева, за което сме й безкрайно благодарни.

Лятото мина неусетно и наред с празниците, които си организирахме, отбелязахме и 80-годишния юбилей на г-жа Дора Василева, като поканихме и местната телевизия да отрази събитието. На семейство Георги и Цанка Георгиеви отпразнувахме 70-годишен юбилей, а на Сашка Николова - 50-годишен юбилей.

Не на последно място заедно с РСО Шумен и тази година посетихме рехабилитационната база на ССБ в Шипково. Останахме много доволни. Посетихме лобното място на Георги Бенковски, резервата в село Рибарица и други забележителности.

До края на годината ни предстоят и други мероприятия – 21 ноември (Ден на християнското семейство), 3 декември - Международен ден на хората с увреждания, както и Никулден, Коледа, Нова година и т.н.

Проведохме екскурзия до Дряновския манастир. Останахме доволни, въпреки лошите метеорологични условия.

Благодарим и на УС на ТСО Търговище, който активно се включва в организационната работа. Също така благодарим и на съюзните членове, които участват в осъществяването на някои от мероприятията.

Ние не се предаваме лесно и продължаваме да се борим с живота!

Много поздравя на редакцията на списание „Зари” от всички наши съюзни членове!

Бъдете живи и здрави, и все така да ни радвате!

Асеновград

В календара на българското общество има много празници. Има и бележити дати, които не трябва да забравяме.

15 октомври е Денят на белия бастун. На този ден не се празнува, само показваме съпричастност и уважение към незрящите. Членовете на ТСО на слепите и сляпо-глухите в Асеновград отново се събраха в своя клуб по повод важната за тях дата. Присъстваха и двама от поканените шестима кандидат-кметове, за да се запознаят със социалните им проблеми: работа, достъп до общински институции, транспорт, маркировки и др.

Човек не може да избяга от своята "малка вселена". Добра или недобра, тъжна или радостна, тя е неговият свят. Когато дойдат трудни моменти, трябва да се борим. А незрящите се борят. Борят се чрез силата на духа, вярата и надеждата, чрез силата на положителното мислене. А дали това е достатъчно? Дали и държавата е достатъчно грижовна към тях?

Тези хора имат своите мечти и желания. Ако се вгледаме в лицата им, ще видим тъга, ще видим също и излъчване на вътрешна светлина. Вътрешна светлина, която идва издълбоко и ги кара да вървят напред. Младите искат да работят при подходящи условия. А кой да им помогне? Трябва повече разбиране, повече уважение от цялото общество. С помощта на белия бастун сами се справят в трудната градска обстановка. Те всички са пример за подражание на борбен дух. Една от тях е Лушка Маджарова, участваща активно в живота на организацията. Печелила е много награди на регионално и национално ниво, а стихотворенията ѝ се четат в цялата страна. Едно от тях е "Не си отивай", с което тя спечели през 2010 г. конкурса на НИ "Родолубие".

НЕ СИ ОТИВАЙ

Лушка МАДЖАРОВА

Не си отивай, Слънчице, от мен!
Не си отивай! Със сърце те моля!
Макар че с обич досега ме гря,
да ти се радвам още дълго мога.

И да докосвам твоите лъчи - ръце,
с нежността на чакан майски полъх.
Докато топлиш дните ми от ясното небе,
как би могъл животът да е дълъг?

Не си отивай, Слънчице, от мен!
Очи и аз от теб не ще отвърна.
Нека горя в жаравата ти - плен благословен
без жал, че в шепа прах ще се превърна!
Не си отивай, Слънчице, от мен!

Поетесата В. Дойчева от своя страна подари стихотворение, посветено на всички тези достойни хора със зрителни увреждания.

На улицата често срещаме незрящи. Нека не ги подминаваме, а да спрем тихо и топло да ги поздравим. И за пореден път ще изрека на висок глас - те са победители!

Нека още веднъж им пожелаем много здраве, борбен дух и повече усмивки. Нека бъдат докосвани от топлото слънце на добротата!

Червен бряг

На 12 октомври ТСО Червен бряг проведе тържествено събрание, посветено на 90-годишния юбилей на Съюза на слепите в България и Деня на белия бастун.

Прекрасно обзаведеният клуб на пенсионера в Червен бряг събра всички членове на организацията. На тържеството ни присъстваха официални гости – предишният кмет на общината инж. Данаил Вълков, зам.-кметът Вергиния Василева, секретарят Николай Недков, директорът на Социално подпомагане, както и спонсорите - директорът на керамичния завод, директорът на "Хранителни магазини" Невенка Тодорова и зам.-председателят на дружеството на инвалидите.

Беше изнесена прекрасна литературно-музикална програма от дружеството на инвалидите с ръководител Тошка Ненова. След това поздравителен доклад за юбилея прочете сътрудничката Веска Вутева.

По втора точка от дневния ред проведохме среща с инж. Вълков, кандидат за кмет на общината. Бяха му зададени много въпроси, на които той отговори изчерпателно, като отбеляза постигнатото през отчетния период.

Бяха чествани и рождените дни на родените през месец октомври. Рождениците почерпиха, а всички присъстващи им пожелаха здраве и много късмет.

Веска ГЕОРГИЕВА

Карнобат

Празник сред природата

В нашия град не са се свършили благородните и добри хора. Те осигуриха на нас, незрящите от ТСО Карнобат, едно излизане в полите на Стара планина.

Не сме знаели красотите на майка България, забързани в нашето ежедневие! Чак сега правим нашето откритие - хижа "Люляк", на самия главен път до Петолъчката, намираща се между Сливен и Карнобат. Природата е с нас и ние сме с нея - весели, лицата ни светят от радост и вълнение. Тръгваме на път по график, всичко е точно и обмислено. Хубав ден, като по поръчка! Пътуването минава във весели закачки, песни и разкази за събитията по тези места.

В хижата ни посреща съпругата на Едрю Шандерски. Залата е затоплена. Започва веселата програма на нашия празник.

Приветствие към участниците поднесе председателят на организацията ни. Той връчи грамоти за добра работа на Станчо Василев, Слави Иванов и Деспа Ковачева. В чест на 90-годишния юбилей ние не забравихме, че най-важната грижа към нашите хора е да им създадем интересен и разнообразен живот, и да ги изведем сред природата.

Няма да спрем да занимаваме обществото с нашите проблеми, защото се нуждаем от внимание и подкрепа!

Акордеонистът само чакаше знак да започне с песните и веселбата, а тя не свърши до късно през деня.

Празнуването сред природата ни зареди с нова енергия и сили за живот.

Предприехме разходка из гората. Мястото не се поддава на описание! Разположено е в една долина, обрасла с вековна гора. Истинско райско кътче в красивата ни страна!

Беше едно вълнуващо и незабравимо преживяване.

Йовчо КУРТЕВ

София

На 4 ноември 2011 в читалище "Природа и наука" ТСО "Възраждане" проведе годишното си отчетно събрание. Още при откриването на събранието председателят на РСО София г-н Асен Алтънов връчи съюзната сребърна значка на Елена Александрова по повод нейната 70-годишнина и за нейната активна общественно-полезна дейност в ССБ в продължение на повече от 50 години.

Председателят на ТСО "Възраждане" Пламен Бакърджиев връчи почетни грамоти в чест на 90-годишния юбилей на ССБ на 10 души съюзни членове, отличили се през годините с активна обществена дейност.

Събранието започна с приповдигнато настроение и в дух на тържественост.

Отчетният доклад на председателя на ТСО "Възраждане" Пламен Бакърджиев бе пространен.

Понастоящем териториалната организация наброява 271 члена. Ежемесечно се провеждат заседания на управителния съвет.

По отношение на социалната дейност в доклада е посочено, че са отпуснати помощи на крайно нуждаещи се съюзни членове в размер на 710 лева и са посетени 33 тежкоболни човека в домовете им.

Продължава традицията за коледните и новогодишни празници да се правят малки подаръци от хранителни продукти на всички съюзни членове. За Коледа и Нова година в края на миналата година са раздадени такива продукти на обща стойност 1520 лв.

През отчетния период е отбелязано разширяване на културно-масовата дейност на организацията.

Увеличен е броят на съюзните членове и техните придружители, които са посещавали театрални представления в столичните театри с билети на преференциални цени, доставяни от Елена Александрова.

Проведени са две екскурзии с автобуси до Панагюрище, Оборище и манастир "Свети Йоаким Осоговски" в Република Македония. Членове на организацията редовно участват в състезания по различни видове спорт, подходящи за хора с увредено зрение.

През изминалата година продължи традицията ежемесечно да се провеждат излети в планините около столичния град. През летните месеци бяха проведени двудневни и тридневни пешеходни походи в Западна Стара планина, Западните Родопи и Средна Стара планина в националния парк "Централен Балкан".

През 2011 година културните, спортните и спортно-туристическите прояви се осъществяваха по повод

и в чест на 90-годишнината на ССБ.

В краткото си слово пред събранието г-н Асен Алтънов даде много добра оценка за работата на ТСО "Възраждане", като подчерта, че в организационно отношение и в провеждането на културно-масови и спортно-туристически прояви тя е на първо място сред останалите софийски организации.

Георги ПЕТРУШЕВ

СПОРТ Отворен турнир за купата на България по голбал 2011 г.

На 1 октомври 2011 г. в баскетболната зала на Националния стадион "Васил Левски" се проведе Отвореният турнир за купата на Република България по голбал. В това утвърдило се вече като най-мощно голбално събитие на Балканите взеха участие 6 отбора. Както и предната година, така и през настоящата основен въпрос беше да се задържи традицията. Първоначално организаторите от Спортен клуб за интеграция "Витоша" имаха амбицията турнирът да се проведе в края на юни, но по обясними причини те дадоха заден ход и се наложи неговото отлагане във времето. Новата дата беше 1 октомври, а всички участници трябваше да пристигнат на предния ден и да си тръгнат на следващия. В крайна сметка участие взеха 4 отбора от България – "Витоша" Софийски университет, "Пираните" от София, "Болид" - отбор на столичното училище за деца с нарушено зрение, и "Атлет" - отбор на училището във Варна за зрително затруднени деца. Участваха и 2 отбора извън страната – Националният отбор на Македония и сръбският отбор "Феникс". И тази година на помощ на българския голбал се притече холандския му приятел Робърт Харт, който отново даваше ценни наставления на съдиите и организаторите. Не на последно място успешно мина ресертифицирането на родните рефери, които за поредна година продължават да запазват международния си лиценз. Всички гости бяха настанени в хотела на НСА "Васил Левски". Както си е по правилата 6-те отбора бяха разпределени в 2 групи от по 3. След изиграването на двубоите в груповата фаза се извърши и прякото разпределение на местата. Всички резултати бяха публикувани на клубния сайт www.vitoshabg.com в реално време. Следобедните двубои, които бяха и за директното разпределение на местата, се предаваха за първи път онлайн по интернет телевизия "Спорт медия". Контактите с интернет телевизията станаха възможни благодарение на Застрахователно дружество "Евроинс" АД, което беше един от основните спонсори на отворения турнир. Състезанието беше подкрепено още от Българска параолимпийска асоциация, Постоянната комисия за децата, младежта, спорта и туризма към Столичен общински съвет, Регионалната софийска организация към Съюза на слепите в България, минерална вода "Хисар от извор номер 7", сладкарници "Неделя", фирма "Аспазия-92" ООД, "Бубабаскет", фирма "Тандем", интернет доставчик "Нет1". Медиен партньор, както обикновено, беше Българската телеграфна агенция, където на 30 септември се състоя и традиционната пресконференция преди голбалния форум. На пресконференцията присъстваха председателят на клуб "Витоша", Илия Лалов - председател на Българската параолимпийска асоциация и Десислава Еленкова от Застрахователно дружество "Евроинс" АД. Състезанието беше отразено от Българската национална телевизия, Нова телевизия и ВТВ. Вестник "България днес" и радио "София" също се присъединиха към отразяването на най-голямото голбално събитие за годината у нас. Беше изработен аудио клип за турнира, който се разпрати до различни медии, в т. ч. беше публикуван на клубната интернет страница. Също специално за случая беше изработена информационна брошура, чиято цел беше да представи накратко турнира и голбала като спорт. 2-те групи бяха оформени по следния начин:

Група А – "Витоша" Софийски университет, "Болид" от УДНЗ София, Национален отбор на

Македония;

Група Б – "Феникс" Сърбия, "Атлет" от УДНЗ Варна, "Пираните" от София.

Очаквано домакините от "Витоша" не срещнаха никакви затруднения в двата си двубоя в групата. Те бяха прекратени съответно срещу македонците с резултат 17:7 и учениците от София с 10:0. На полуфинала и другите ученици изпитаха безкомпромисността на студентите с 10:0, за да се стигне до инфарктния финал.

Сърбите бяха достигнали без проблеми до финала и желяеха повече от всичко да приберат купата на България в своята белградска витрина. Момчетата от "Витоша" през първото полувреме определено "помагаха" с каквото могат на сърбите и не беше изключено "Феникс" да си тръгне с трофея.

Резултатът от първото полувреме 10:10 красноречиво говори, че в този мач нищо нямаше да се знае до последния съдийски сигнал. През второто полувреме българите малко се поокопитиха и допуснаха само още 2 гола, а вкараха 5 и по този начин успокоиха всички, които тръпнеха в очакване за съдбата на купата. След финала се състоя и церемонията по награждаването. Купата връчи лично

заместник-министърът на физическото възпитание и спорта Иван Ценов. Награди връчиха още Илия Лалов - председател на Българската параолимпийска асоциация, Асен Алтънов - председател на Районната организация в София към Съюза на слепите в България и Таня Фердинандова от минерална вода "Хисар". Всички отбори получиха купи в зависимост от завоюваното място, а всички участници в събитието - както голбалисти, така също съдии и доброволци, си тръгнаха с възпоменателни медали.

Голямо браво заслужават децата от 2-те училища, които изнесоха един истински голбален спектакъл в двубоя за бронзовите медали. През първото полувреме софийските възпитаници докараха нещата до 11:8 в тяхна полза, но през второто полувреме варненските деца успяха да изравнят играта и резултата, за да се стигне до краен резултат 16:16. По предложение на Робърт Харт домакините бяха възприели правилото, че при равен резултат, когато трябва да се излъчи победител, няма да се играят 2 продължения, както е по правилника на IBSA, а директно ще се пристъпва към изпълнение на дузпи. Така с 3:2 отборът от Варна надделя и се поздравя с 3-ото място. За 5-ото място македонците нямаха много работа и категорично надиграха "Пираните", които и този път не показаха остриете си зъби, и се задоволиха с последното място.

Логично "Витоша" стана носител на купата на страната, като с 19 допуснати гола имаше най-добрата защита, а с вкараните 52 гола имаше второто по сила нападение след сръбското, което успя да вкара 10 попадения повече, но и допусна значително повече – 35.

Отново екипът на клуба доказва, че е добре сработен и прави всичко, което е нужно, за да се случат нещата по най-добрия начин.

Председателят на клуб "Витоша" връчи благодарствени плакети на всички спомоществатели, допринесли за запазването на една 10-годишна традиция, и изрази надеждата си, че занапред тази подкрепа ще продължи и ще стане още по-голяма.

Сред по-младите голбалисти, които взеха участие в турнира, би следвало да се търси и националният отбор на страната за Евро 2012, където българите трябва да се преборят минимум за оставане в група Б. Но само близкото бъдеще ще покаже дали най-после българските голбални национали ще получат малко по-прилични условия за подготовка. На теория всички подкрепят родния голбал, но на практика нещата стоят по-иначе и то не в полза на единствения параолимпийски отборен спорт, практикуващ се в България. У нас като че ли много от нещата се случват наопаки - първо се искат резултати, а след това може и да се мисли за някакви, ако не добри то почти сносни условия за подготовка. А да се търсят отлични резултати без добра подготовка е най-малкото абсурдно. Голбалът, въпреки че за едно десетилетие постигна немалко, все още не може да се пребори за едно благоприятно място под българското спортно финансово небе.

д-р Иван ЯНЕВ

И Скопие падна

Отборът по голбал на "Витоша" Софийски университет получи покана да вземе участие в международен турнир, който се проведе на 22 октомври 2011 в македонската столица Скопие. Поканата, меко казано, беше от днес за вчера, тъй като на 17 октомври Жарко Селковски - председателят на македонския съюз на зрително затруднените, се обади, че турнир в Македония ще има и българите са добре дошли на него.

Македонската покана беше в отговор на българската, която македонците уважиха и взеха участие в Отворения турнир за купата на Република България, проведен на 1 октомври 2011. Само за няколко дни трябваше да се осигури пътуването и всичките съпътстващи го формалности да бъдат уредени, за да може българските голбалисти да вземат участие в скопското състезание. В крайна сметка всичко се нареди по начин, позволяващ заминаването на отбора. Тръгването беше на 21 октомври преди обяд и отборът пристигна в Скопие без никакви проблеми. Там обаче започнаха перипетиите по намирането на адреса на училището за деца с нарушено зрение, където трябваше да бъдат настанени отборите. След достатъчно лутане, питане и насочване школото беше намерено, а отборът - настанен. Леглата в пансиона са около тридесетина, няколко стаи делят един санитарен възел и един душ, обстоятелство, което не е от най-удачните и то не само за спортисти. Но такива са възможностите на македонските ни приятели в настоящия момент и това предлагат. По-важен е ентузиазмът, с който бяха заредени, да се проведе турнирът и то да се проведе без проблеми. Председателят на македонската спортна федерация за незрящи Коце Витанов обясни, че би искал турнирът да се състои между националните отбори, за да има възможност следващата година да поиска по-сносно финансиране. Разбира се, че от българска страна той получи пълна подкрепа и отборът излезе на терена да защитава родния триколюр. В турнира взеха участие още първият и вторият национални отбори на домакините от Македония и националите на Косово. Избраната схема беше, както си е по правилата, да се играе всеки срещу всеки и в крайна сметка отборът, който съберише най-много точки ставаше шампион. Главен съдия на турнира по молба на домакините и без никакви възражения от косоварите стана българинът Павел Кушнеренков. Основният съдия на масата отново беше от България – Анита Димитрова, която въдворяваше ред на съдийската маса и обучаваше македонците как точно да си изпълняват ангажиментите там.

Състезанието се проведе в спортна зала, която се намираше в близост до училището и не се налагаше използването на транспорт. Залата беше с отлични качества за голбал и това много допринесе за повишаването на нивото на голбалните мачове.

Българите откриха турнира с двубой срещу втората репрезентация на македонците. Повече от очаквано те се разправиха с тях с резултат 13:3. Следващият двубой беше срещу косоварите, които, откакто получиха независимост, явно са добре субсидирани от някои развити страни и сега бяха един твърде корав съперник. Дали от спортна амбиция или религията има нещо общо с тяхното поведение не може да се каже, но те играят до последния сигнал с една фанатичност, която е малко обезпокоителна и рано или късно ще им донесе успехи. Това може би беше и най-хубавият мач. Костеливите косовари не се предаваха лесно, но българите бяха решили да не си правят експерименти и да играят твърдо и безкомпромисно. В крайна сметка резултатът 15:5 за българите не отразява съвсем реално яростната съпротива, която оказа отборът на Косово. В последната си среща българите надделяха над първата гарнитура на домакините с резултат 12:3 и само секунди ги деляха от прекъсването и на този двубой с 10 гола разлика. В останалите срещи се получиха следните резултати:

Македония 1 – Косово - 12:18;

Македония 2 – Македония 1 - 5:6;

Косово – Македония 2 - 25:15.

Класиране:

1. БЪЛГАРИЯ;
2. Косово;
3. Македония 1;
4. Македония 2.

Така българите превзеха Скопие без никакви затруднения и могат спокойно да продължават към

следващите предизвикателства. Всички участници в турнира оцениха високо българското съдийство и фактът, че македонците поканиха Павел Кушнеренков да бъде главен съдия на тяхното държавно първенство, което беше седмица по-късно, е красноречив знак за отлично свършената работа. Кушнеренков ръководи македонското държавно първенство, провело се на 29-30 октомври в Гевгелия, авторитетно и безкомпромисно спрямо комитите, някои от които имат навик да избухват за щяло и нещяло.

Този турнир беше една чудесна възможност всички момчета, в това число и тези, които по-рядко намират място в титулярния състав, да поиграят и да покажат качествата си, и да демонстрират с какво биха били полезни занапред.

Сайтът vitoshabg.com своевременно публикуваше резултатите на българите веднага след приключването на всяка тяхна среща. По този начин всички в страната, на които голбалът не им е безразличен, получаваха информация какво точно се случва на македонска земя. Грижата за актуалните новини беше поверена както обикновено на Диана Хинкова и Ива Мичева, които за пореден път безупречно вършеха тази дейност.

Съставът на делегацията, която покори Македония: Веселин Кушнеренков – играещ треньор, Димо Ангелов – състезател, Ивайло Вътов – състезател, Николай Желязков – състезател, Михаил Илиев – пом.-треньор, Асен Алтънов – придружаващо лице, Павел Кушнеренков – съдия, Анита Димитрова – съдия на масата, Иван Янев – състезател и ръководител.

Шампионската купа, завоювана безапелационно в Македония, се намира в препълнената витрина в офиса на "Витоша", където са подредени всички трофеи, показващи най-новата голбална история на България.

Любезността на домакините беше очевидна, те всячески се стараеха всичко да бъде наред, въпреки оскъдните си материални възможности. След турнира на 22 октомври те осигуриха двама придружители, с които българската група се разходи в Скопие и разгледа множество забележителности, а някои от нас си закупили и сувенири. Българите потеглиха към старите предели на 23 октомври сутринта и благополучно се прибраха по своите домове. У нас остана убеждението, че е много добре да има повече регионални турнири, защото и разстоянията са от значение за обезпечаването на всяко участие на голбалния отбор.

д-р Иван ЯНЕВ

Състезания по канадска борба и спортна табла за незрящи

На 18 и 19 октомври, недалече от София, в квартал Лозен се проведеха състезания по спортна табла и канадска борба. Необходимите за провеждането на турнирите финансови средства бяха осигурени от Столична голяма община. Двете състезания се провеждаха паралелно, естествено в отделни зали. В словото си при откриването на надпреварата председателят на Съюза на слепите в България г-н Васил Долапчиев приветства състезателите и акцентира върху това, че двата турнира са част от множеството изяви, посветени на деветдесетгодишния юбилей на ССБ. Той изрази своята увереност, че те ще допринесат за разнообразяването на ежедневието на незрящите хора, ще помогнат за излизането им от изолация.

Той пожела на състезателите да проведат една достойна борба, в която наистина да победят най-добрите и изрази надеждата си, че най-големият победител тук ще бъде приятелството и възможността да бъдат заедно.

От Софийска голяма община на откриването присъстваха г-жа Лунджова и г-жа Владимирова. Г-жа Минка Владимирова предаде на всички участници поздравленията от кмета на София г-жа Фандъкова, която с голямо удоволствие и съпричастност е подкрепила тази инициатива. След това г-жа Владимирова изказа благодарност от името на общината лично на г-жа Лунджова и на господин Алтънов, които са извършили голямата организационна работа, с което са направили възможно събдването на желанието именно София да бъде домакин на тези мероприятия.

В канадската борба се състезаваха 13 спортисти от различни краища на страната. Прави впечатление, че този спорт много бързо разширява своята география и вече е спечелил много привърженици сред незрящите. От провежданите в последните години състезания се вижда, че той вече се практикува в много от по-големите градове, а вече навлиза и в по-малките населени места на България.

Съдия на състезанието беше Христо Дилиджанов. Един изключително вежлив и лъчезарен човек. Той често и много внимателно предупреждаваше участниците, особено онези, за които това беше първото им състезание, за опасните позиции на тялото и ръката. В залата наистина витаеше силен спортен дух. Чувстваше се вълнението и на участниците, и на зрителите. Състезанието премина много динамично във всичките му формати. Незрящите спортисти влагаха всичко от себе си, за да се доберат до желаната от всеки победа.

Първо състезателите се бориха с дясна ръка. Тук победител стана на всички известният лидер в този спорт Марин Пейчев. На второ място се класира Иво Атанасов и на трето Иван Великов.

С лява ръка се бориха само седем състезатели. Тук отново безспорен фаворит беше Марин Пейчев. Вторият и третият от надпреварата с дясна ръка си размениха местата, като тук втори стана Иван Великов, а Иво Атанасов зае третото място.

За съжаление не можахме да наблюдаваме битка между дами. В този спорт вече има силно дамско присъствие, но поради неизвестни за мен причини дамите не бяха включени в това състезание.

Съдията Христо Дилиджанов за пръв път съдийства на турнир за незрящи, но познава почти всички състезатели от участието им в турнира за хора с увреждания "Воля за победа". Според него най-важното за такива турнири е момчетата да са достатъчно загрели, за да няма контузии, а съдията трябва да бъде внимателен за опасни позиции и да говори ясно и достатъчно високо. Той даде добра оценка за проведеното състезание. Не е учудващо това, че и този път в него като фаворит присъстваше и се доказва Марин Пейчев, който е почти професионален състезател. На моя въпрос има ли и други силни и надеждни състезатели той отговори положително, като специално изтъкна възможностите на Иво Атанасов и Иван Великов.

"Те имат големи възможности, но все още изостават в усвояването на специфичните техники, които се прилагат в канадската борба. На тях просто им трябва повече тренировки и разбира се повече опит от участия в силни състезания. Много важно е да могат да провеждат повече тренировки с партньори. Това е напълно достъпен спорт за незрящи и всеки, който тренира, може да усвои техниките и да бъде победител. Навсякъде, където има клубове по канадска борба, незрящите са добре дошли да тренират. Специално за София да започват всеки петък от 19 часа."

Докато силните мъже премерваха своите възможности и демонстрираха превъзходство, в друга зала състезателите по спортна табла за незрящи показваха съвсем други умения, а именно спокойствие, търпение и разбира се надяваха се и на своя късмет. В това състезание участваха 38 състезатели - мъже и жени. Играеше се на принципа на елиминирането. Проведоха се 6 кръга. Имаше доста напрегнати и оспорвани игри. Съдии бяха Любомир Василев и Георги Гергов.

В този турнир третото място завоюва Венцислав Георгиев, втори стана Али Неби, а на първо място се класира Антон Кисьов.

Попитах Георги Гергов как е преминало състезанието.

- Понеже е трудно да се направи състезание с 38 човека, имаше един предварителен кръг, след който останаха 32 състезатели. Останалите 6 не отпаднаха въобще, а играха в друга категория.

- **Оспорвано ли беше състезанието?**

- Да! Много! Защото играха и победителите от състезанието през миналата година, и се получиха много интересни резултати. До последния момент имаше тръпка.

- **Имате ли препоръки към състезателите?**

- Най-вече да спазват всички правила, да бъдат коректни към противника си. Като цяло състезанието

протече спокойно.

Ето така преминаха тези две оспорвани състезания, които донесоха на някои голяма радост, а на други малко разочарование, но пък това занапред може да се превърне в катализатор за изявата на нови победители. Въпреки че се наложи доста чакане при настаняването, тъй като до 12 часа на обяд хотелите не бяха освободени от предишните гости, състезателите проявиха разбиране и търпение, та дори и това не помрачи настроението им. Времето също беше в тон с настроението на спортистите - топло и слънчево.

Димитрина МИХАЙЛОВА

СЪОБЩЕНИЕ Уважаеми читатели,

Поради технически причини бр. 11/2011 г. на сп. "Зари", както и електронният му вариант излизат с известно закъснение.

Приемете нашите извинения за причиненото неудобство.

Редакция "Зари"